

Landsret for at have sagt det, som jeg i min politiske optik mener er fuldstændig rigtigt om det multietniske samfund. En realisering af det her betyder, at overfald på mig, fordi jeg er dømt i Østre Landsret, er mere legitimt end overfald på en person, der ikke er dømt. Her i landet må det være sådan, at det er domstolene, der dømmer. Vi skal ikke ud i situationer med selvtægt, hvor man skal have lov til, eller det skal være mindre strafbart, at overfalde folk, fordi man har fundet deres ytringer ulovlige. Det skal domstolene klare; det skal gadens parlament ikke klare.

Med de ord vil jeg sige, at det er bedrøveligt, at vi er nødt til at behandle et sådant lovforslag som det her. I Danmark har der i meget, meget lang tid været en forståelse for, hvordan tingene må køre på demokratisk vis. Der har været en grundlæggende accept af, at det er flertallet, der bestemmer. Det er alene på grund af en udskiftning af befolkningen, det er udelukkende på grund af indvandringen, at vi er tvunget til at lave den her tilpasning af straffeloven.

Et forrået samfund må kræve en skarpere straffelov, og vi hilser naturligvis velkommen, at regeringen ønsker at opdatere og tilpasse straffeloven til de ulykkelige omstændigheder, som et flertal her på Christiansborg altså har bragt vort land i.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu forstår jeg selvfølgelig godt hr. Morten Messerschmidts særlige personlige interesse i, at også ulovlige ytringer skal beskyttes. Jeg er sådan set heller ikke uenig med hr. Morten Messerschmidt i, at i den udstrækning man mener, at sådan en stramning er nødvendig, er det nok lidt tvivlsomt at sætte skellet ved, om det, man har sagt, er lovligt eller ulovligt. Det kan man jo ofte først vide et godt stykke tid bagefter.

Det, jeg så i forlængelse deraf vil spørge hr. Morten Messerschmidt om, er: Tror hr. Morten Messerschmidt ikke, at den meget, skal vi sige, hadske tone, som anvendes af nogle i den danske debat – både fra fundamentalistiske muslimer side over for det, man kunne kalde den normale danske kultur, og når hr. Morten Messerschmidt og hans venner i Dansk Folkeparti og de, der er værre, de findes dog, fører en meget hadsk tone over for muslimer – i virkeligheden ikke har den effekt, at den øger risikoen for vold, for på begge sider kan man jo pege på det verbale overfald, man bliver udsat for, samtidig med at den måde, man ligesom umenneskelig-

gør modparten på, gør det meget nemmere at bruge vold?

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Det er et interessant spørgsmål, hr. Per Clausen stiller, og det må nødvendigvis determinere, at man i hvert fald definerer, hvad had er. Er det hadsk, at et parti bliver udråbt til ikke at være stuerent? Er det hadsk, at en partileder i dagblade i venstreorienteret propaganda skal fremstilles som et dyr, som en urenhed? Det skaber had. Og der mener jeg altså, at hr. Per Clausen er lige så ansvarlig, som de personer, hr. Per Clausen søger at henvise til.

Men det må jo være sådan, at man i et demokrati respekterer, at befolkningen, at politikere kan fremsætte deres synspunkter, uanset hvor enig eller uenig man er. Hr. Per Clausen har alle muligheder for her over for mig og andre i Dansk Folkeparti at kritisere den politik, den retorik, vi fører, men det kan aldrig nogen sinde legitimere, at hverken hr. Per Clausens venner eller uvenner foretager voldelige angreb.

Jeg vil da gerne understrege, hvis det kan glæde hr. Per Clausen, at det bestemt ikke kun er islamiske fundamentalister, men jo i høj grad også autonome, som griber til voldelige angreb. Der vil jeg da håbe, at vi, altså Dansk Folkeparti og Enhedslisten, kan forenes i at fordømme de autonomes angreb. Helt afgjort.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu har Enhedslisten aldrig haft nogen problemer med at fordømme voldelige angreb på folk, uanset hvad begrundelsen er. Det, hr. Morten Messerschmidt bare ikke forholder sig til, er, at når man bruger en meget hadsk, kritisk tale og generaliserer en gruppe, så gør man også integrationen af den gruppe vanskeligere. For det er meget vanskeligt det ene øjeblik at beskrive disse mennesker i meget negative vendinger og bagefter have den holdning, at arbejdsgivere og andre skulle ansætte dem.

På den måde er man med til at skabe større arbejdsløshed og større sociale problemer og bringe den gruppe i en situation, hvor den føler sig udstødt af samfundet.

Kl. 10.30

Men jeg tror, hr. Morten Messerschmidt må erkende, at når man føler sig udstødt af samfundet, er risikoen for, at man griber til forkastelige midler, uanset hvad begrundelsen er, større, end